

Heterohemmo kimppakämpässä

Kaupungissa on alkamassa vuoden toiseksi suurin juhla, Midsumma-festivaali. Se on homojen ja lesbojen korkeaveisu. Tuhansittain sateenkaarikansaa saapuu ympäri maailmaa. Tuntuu, että kaupungin keskustassa joka toinen vastaan tuleva pari on vähän erikoinen. Vai olemmeko sitten itse erikoisia?

Midsumma yrittää peitota jopa kaupungin näkyvimmän tapahtuman, kaksiviikkoisen Australian Open -tennisturnauksen. Kahden suuren kansanryntäyksen sattuminen samaan aikaan on nostanut kaupungin turistipalveluiden hinnat huippuunsa.

Olemme varanneet täältäkin kimppakämpän. Isäntäparimme Tom ja Neal on jo toivottanut meidät netissä sydämellisesti tervetulleiksi. On sovittu, että köröttelemme lentomme laskeuduttua rauhallisesti perille. Tom odottelee, antaa avaimet ja neuvoa paikat.

Liikenne puuroutuu täysin. Varttitunteja hurahtaa jonossa seisoskeluun. Tom kyselee tekstarilla, koska tulemme, koska hänen täytyy lähteä johonkin pian. Emme ehdi millään. Hän kertoo panevansa avaimen roskapöntön alle. Älkää sitten pelästykö Maurice:ta. Ilmoittakaa tekstiviestillä, kun olette päässeet sisälle ja asettautuneet.

Avain löytyy. Kummallisen ovenlukon availu kestää aikansa. Yhdeksänvuotias kultainen noutaja odottaa kynnyksellä. Se nuuhkii ääneti molemmat ja yrittää nuolaistakin. Toteaa kai, että oikeaa porukkaa on. Koira tallustelee vielä huoneeseemmekin ja nuuskii laukkuja. Se tuntuu tykkäävän myös rapsuttelusta.

Katselemme huoneistoa. Pieni vanha yksikerroksinen talo on huolellisesti remontoitu, Kaikki pinnat loistavat puhtaan valkoisina. Kaapeissa ja laatikoissa ei ole kahvoja, vaan ne aukeavat jostakin reunasta vetämällä. Vesikalusteet ovat niin ikään viimeistä huutoa.

Maurice seuraa touhujamme. Se menee toistamiseen parvekkeen oven eteen ja ikään kuin haluaisi ulos. Saamme oven monimutkaisen lukituksen lopulta auki. Koira astelee pienelle takapihalle, pyörähtää pari kertaa ja ravisuttaa turkkiaan. Sitten se astuu arvokkaasti sisään ja käy pitkäkseen. Maurice halusi kai näyttää, että takapihakin löytyy.

Huoneemme on siisti muutta hyvin pieni. Ei kaappeja eikä laatikoita mutta nurkassa kököttää pieni vaatetanko ja henkareita. Sänky sen sijaan on oikeaa queenking-kokoa. Matkalaukkua ei oikein mahdu avaamaan. No, kimppakämpä ei ole mikään hotellihuone. Tähän on tyydyttävä.

Isäntäpari saapuu myöhemmin illalla. He ovat alkuaan brittejä, mutta ovat muuttaneet pois puritaanisista piireistä vapaampiin oloihin. Keskustelu käy vähän tahmeasti ja muodollisesti. Ja vähän jäiden polttelua se on jatkossakin. Mutta ihan jees-heppuja.

Kylppäriin ovi on kaksiosainen kuten saluunan ovi vanhoissa lännenfilmeissä. Siitä ei aluksi löydy lukkoa, eikä se tunnu pysyvän edes kunnolla kiinni. No, tämä on varmaan nykymaailman menoa, täytyy sopeutua. Myöhemmin oven yläkulmasta löytyy pieni sievä salpa.

Joskus ihmettelee ihmistä, joka antaa asuntonsa kaikkine varusteineen ja vempeleineen vieraiden käyttöön. Eri puolilta maailmaa voi tulla vaikka millaisia koheltajia, joille nykyaikaisten konstikkaiden koneiden käyttö voi olla hepreaa. Voi syntyä rumaakin jälkeä.

pajen